

Днес знаменията на времето ни свидетелстват, че стоим на прага на велики и сериозни събития. Целият свят е обхванат от тревога. Пред очите ни се сбъдва пророчеството на Христос за това, което трябва да се случи преди неговото пришествие: "И ще чуете за войни и за военни слухове; но внимавайте да се не смущавате... защото ще се повдигне народ против народ... и на разни места ще има глад и трусове. Но всичко това ще бъде само начало на страдания" (Матей 24:6-8).

Времето в което живеем и бъдещето предизвикват огромен интерес у всички на земята. Все повече хора разбират, че скоро ще се случи нещо велико и решаващо, че светът се намира на прага на дълбока криза. Ежедневните новини са изпълнени с картини на постоянно увеличаващите се катастрофи и насилие от всички видове. Самият Исус предрече, че "... човечите ще примират от страха и от очакване онова, което ще постигне вселената, защото небесните сили ще се разклатят..." и "ще бъдат в недоумение поради бученето на морето и вълните" (Лука 21:25-26; 2Пет.3:3-4)

ПОРАЗИТЕЛНОТО ПРОРОЧЕСТВО ЗА ВЕЛИ ИТЕ СВЕТОВНИ ДЪРЖАВИ

В Библията, особено в книгите на Даниил (Дан.) и Откровение (Откр.), на нас ни бяха отчетливо предсказани много исторически и съвременни събития. Основателното изучаване на тези книги ще ни помогне да разпознаем Божествения замисъл в историята на народите, да разберем истинския смисъл на живота и Божия план за спасяване на хората чрез Неговия Син - Исус Христос.

Преди 2600 години чрез пророка Даниил е предсказано възникването и развитието на великите световни държави: **Вавилон, Мидо-Персия, Гърция, Рим и съвременната Европа**. В нощно видение пророкът видял образ, на който частите на тялото символизирали строгата последователност на възникването на тези държави: "Главата на тоя образ е била от чисто злато, гърдите му и мишиците му от сребро, коремът му и бедрата му от мед, краката му от желязо, нозете му отчасти от желязо, а отчасти от кал" (Дан.2:32-33). Тези велики световни държави и техните особени отличителни знаци били показани на пророка също и във вида на животни: "Тия четири големи звяра, са четирима царе, които ще се издигнат от земята" (Дан.7:17), които като "четирите небесни ветрища избухнаха върху голямото море" (Дан.7:2). В Откр. 17:15 се обяснява, че "водите" - това са "люде и множества, народи и езици". "Ветрища" - та това е символът на война (Ер.4:11-16). Четирите небесни вятъра борещи се на великото море представляват ужасните завоевателни войни, посредством които тези империи идват на власт.

Дан. 7,4: Първият бе като лъв, и имаше орлови крила.

Дан. 7,5: Вторият, приличен на мечка, който се подигна от едната страна, и имаше 3 ребра в устата си между зъбите.

Дан. 7,6: Ето друг звяръ, приличен на леопард, който имаше на зърба си 4 птичи крила: тоя звяръ имаше и 4 глави.

Дан. 7,7: Четвъртият звяръ, страшен и ужасен, имаше железни зъби, с които пояждаше и спомяваше, като стълпяваше останалото с нозете си и имаше 10 рога.

Дан. 7,24: Десетте рога, те са десет царе, които ще се издигнат от това царство.

БАВИЛОН

Златната глава и пъва (любими Вавилонски символи) представляват **вавилонското царство (608-538 г.п.Хр.)**. рилата на орел подчертават бързите завоевания на Навуходоносор.

МИДО-ПЕРСИИ

В 538 г.п.Хр. се основава **съюзеното царство Мидо-Персия**. Трите кости това са покорените нации: Вавилон, Мидия, и Египет. Персите са били послани от мидийците, а също и управлявали подълго (стоящата от едната страна мечка).

ГЪРЦИЯ

Необичайната бързина на завоевателните походи (4-те крила) на Александър Македонски, довежда Гърция до световното господство (331 г.п.Хр.). След неговата смърт, империята е разделена от четиримата му генерали на четири части: Македония, Тракия, Сирия и Египет (4-те глави).

РИМС АТА ИМПЕРИИ

В 168-та г.п.Хр. Рим основава четвъртата световна империя. И заради нетърпимостта си и жестокостта, с която се покоряват другите народи, тази империя влиза в историята, като "железният Рим" (железните крака на образа и железните зъби на звяра).

ЕВРОПА

В следствие на великото преселение на народите в периода на 351-476 г.сл.Хр., римската империя се разпада на десет княжества (10-те рога и 10-те пръста). Растящите отделно рога и не смесеното желязо с глината, от които са направени 10-те пръста, изобразяват невъзможността да се обедини Европа.

ОСОБЕНАТА СВЕТОВНА ВЛАСТ

Пророкът видял друга възникваща в Европа власт: "а то разглеждах роговете, ето, между тях излезе друг рог, малък" (Дан.7:8). Тази власт има такива признаци:

1. ИЗРАСТВА МЕЖДУ 10-ТЕ РОГА (Дан.7:8)

Папството (508 г.сл.Хр.) е този "рог, малък", който израства, между 10-те германски княжества.

2. ТРИ РОГА БИЛИ ИЗТРЪГНАТИ

Царствата на херулите, ванда-лите и остготите се възпротивили против господството на малкия рог и за това се "изкорениха" т.е. унищожиха.

3. ОТЛИЧАВА СЕ ОТ ПРЕДИДУЩИТЕ РОГА (Дан.7:24)

Папството било друго, не като предишните държави. То било съединение на църквата с държавата, в която управлявала църквата.

4. НА ГЛЕД БЕ ПО-Я ОТ ДРУГАРИТЕ СИ (Дан.7:20)

За кратко време папството действително израства в световна власт. Хората насила били кръщавани в католическата вяра (кръстоносните походи). Много векове наред европейските крале били длъжни смирено да склоняват глава пред решенията на папите.

5. НАДМЕНЕН И ГОВОРИ ПРОТИВ БОГА (Дан.7:25)

"Ще възстане и против Началника на началниците" (Дан.8:25). Ще "се противи и се превъзнася над всеки, който се нарича Бог, или на когото се отдава поклонение, щото той седи [както Бог] в Божия храм и представя себе си за Бог." (2Сол. 2:3-4). Тези библейски стихове описват една и съща власт, която се представя за християнска, докато в същото време съдържа в себе си антихристически дух и се явява **човекът на греха**. Следващата извадка от трудовете на римо-католическите автори, ясно ни показва до каква степен папството хули Бога: "Ние обладаваме на тази земя с мястото на всемогъщия Бог" (Папа Льв XIII, 20.6.1884 г.). Едното само обръщение към папата: "святят отче" се явява богохулство. Самият Исус предупреждава в Матей 23:9: "И никога на земята недейте нарича свой отец, защото Един е вашият Отец, Небесният". Независимо от тези ясни библейски слова, папите векове наред си присвояват непогрешимост, с която обладава единствено, само Богът (Откр.15:4) и дори претендират на това, че могат да прощават грехове, право което притежава единствено Бог (Лука 5:21).

6. И ЩЕ ВОЮВА СЪС СВЕТИЦИТЕ (Дан.7:25)

ръстоносните походи, съдят над еретиците, стаите за мъчения у инквизицията, изгарянията на кладите известна, черна глава от историята на папството. Историкът Лески по този повод пише: "Това че църквата на Рим е проляла повече невинна кръв, от която и да е друга организация, не е тайна за всеки имащ достатъчно познания

в историята...Невъзможно е да се получи пълна представа за числото на нейните жертви (около 50 милиона) и не ни стига никаква сила на въображението, да си представим поне приблизително страданията им.»(Rationalism in Europa, том 2, стр.32).

7. И ЩЕ ЗАМИСЛИ ДА ПРОМЕНИ ВРЕМЕНА И ЗА ОНИ

Папството наистина е изменило Божия Закон. Втората заповед, забраняваща поклонението пред иконите, в католическият атеизис е премахната, а четвъртата

Божия заповед, изискваща освещаването на библейския ден на покой в събота е изменена в празнуване на неделния ден, което произхожда от езическия ден за поклонение на слънцето. Вместо първоначалната и неизменна събота (Из.20:8-11; Ис.56:2-7; Як.2:10) бил внедрен небиблейският неделен ден за покой, който Бог никога не е предлагал за ден на поклонение и който не е спазвал нито Исус, нито апостолите (Лука 4:16; Матей 24:20; Деян.13:42-44).

8. ЩЕ УПРАВЛЯВА ДО ВРЕМЕ И ВРЕМЕНА И ПОЛУВРЕМЕ
Думата, която е преведена като "време", има и второ значение означаващо 1 година. Библейските евреи имали 12 месеца, всеки по 30 дни. От тук следва, че

3.1/2 години = 1260 дена. Един пророчески ден представлява една буквална година (Ез.4:6; Числа 14:34). Така че периодът на папското господство е трябвало да продължи 1260 години. Този период от време започва от декрета на Юстиниан и победата над остготите и свършва в 1798 г. с пленяването на папата от войските на Наполеон и в обявяването на Рим за ре-публика (подробности четете в книгата «Великата борба»).

СЪДНОТО ВРЕМЕ

След това «съдилището ще заседава...» (Дан.7:26). Даниил вижда, че «се полыха престоли, и Старият по дни седна... милион служители Му слугуваха, и милиарди по милиарди стояха пред Него; съдилището се откри, и книгите се отвориха.» Така на пророка му бил показан великия и тържествен ден, в който пред Великия Съдия на света ще бъде изследван характера и живота на всеки човек.

Говори се, че «книгите се отвориха». Пророкът Йоан разяснява по нататък: «разгъна се и друга книга, която е книгата на живота; и мъртвите бидоха съдени според делата си по написаното в книгите.» (Откр.20:12). Небесните книги, в които са записани имената (Лука10:20) и делата (Мат.12:36-37) на хората, ще предопределят решението на съда. Всички тайни намерения и подбуди ще бъдат отразени в неизбежния списък, тъй като Бог «ще извади на видело скритото в тъмнината, и ще изяви намеренията на сърцата» (1 ор.4:5) и «относно всяко скрито нещо, Бог ще докара на съд всяко дело, било то добро или зло» (Екл.12:14).

огато книгите се отворят, тогава жизненият път на тези които са вярвали в Исус ще бъде проверен от Бога. «Защото дойде времето да се започне съдът от Божието домочадие; и ако почне първо от нас, каква ще бъде сетнината на тия, които не се покоряват на Божието благостие?» (1Пет.4:17). Съдът над безбожниците ще бъде по-особено, отделно от делото на праведниците събитие и ще се състои по-късно. Христос (Йоан 5:25) ще започне проверката със най-първите жители на земята, а после ще премине на следващите поколения и ще завърши с живеещите сега. Ще бъде споменено всяко име, делото на всеки ще бъде внимателно изследвано. Едни ще бъдат приети, а други отхвърлени. Божият Закон ще бъде като мерило, посредством което ще се измерят животът и характерът на всеки. Апостол Павел разяснява: «о които са съгрешили под закон, под закона ще бъдат съдени... законоизпълнителите ще бъдат оправдани.» (Рим.2:12-13).

Ако в книгите у някого намерят непокаяни и непростени грехове, тогава името му ще бъде зачеркнато в книгата на живота. «Но Господ рече на Моисея: ойто е съгрешил против Мене, него ще заличи от книгата Си.» (Из.32:33). Срещу имената на всички искрено разкаляли се в своите грехове (Пр. 28:13) и с вяра приели Исус за свой единствен Спасител (Деян.16:30-31), в небесните книги ще бъде написано прошка.Тъй като те са станали причастни към праведността на Христос (1Йоан 2:29) и техният характер е определен за съответстващ на Божия Закон, техните грехове ще бъдат изгладени, а те самите ще бъдат приети като достойни за вечен живот. Защото Господ казва: «Аз, аз съм, ойто изтривам твоите престъпления заради Себе Си, и няма да си спомня за греховете ти.» (Ис.43:25). Такива хора ще участват във възкресението на мъртвите, при пришествието на Христос, защото Писанието говори: «И ще излязат; ония, които са вършили добро, ще възкръснат за живот, а които са вършили зло, ще възкръснат за осъждане.» (Йоан 5:29;1Сол.4:14-16)

Господ обяснява чрез пророка Йоан: « ойто победи, ще се облече така в бели дрехи; и аз никога няма да излича името му от книгата на живота, но ще изповядам името му пред Отца Си и пред Неговите ангели.» (Откр.3:5). Исусовото

застъпничество на небето за хората (Евр.8:1) е част от плана за спасение и е също толкова важно както и Неговата смърт на кръста. Със своята смърт Той започна работата, за завършването на която се възнесе на небето след Своето възкресение (Евр.9:24). Исус проправи пътя към престола на Отца, така че чрез Него искрено желание на всеки, който идва при Господа с вяра, ще бъде донесено до Бога. «За това, нека пристъпваме с дръзновение към престола на благодатта, за да придобием милост, и да намерим благодат, която да помага благо-временно.» (Евр.4:16). Исус се застъпва за нас на основанието на пронизаните Си ръце, Своето измъчено тяло и се обръща към всички желаещи да Го следват: «Доволно ти е Моятта благодат» (2 ор.12:9). «Вземете Моего иго (10-те заповеди) върху си, и научете се от Мене;

защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си. Защото Моего иго е благо, и Моего бремe е леко.» (Мат.11:29-30).

Веднага след като у нас под влиянието на Светия Дух се пробужда съвестта ни, ние започваме да разбираме някои неща за събата, вината и нещастieto на греха и след това започваме да чувстваме към него отвръщение. Ние достигаем до осъзнаването, че грехът ни е разделил с Бога, че ние се намираме в робство и властта на злото. олкоето повече усилия полагаме да избегнем това, толкова повече се убеждаваме в слабостта си. Нашите подбуждения и сърце са нечисти. Ние виждаме, че нашият живот е изпълнен с егоизъм и грехове. Започваме да се стремим към прощение, очистване и освобождение. ако може да се направи, за да се достигне хармония с Бога? Ние се нуждаем в мир и любов в сърцата ни в увереност в небесната прошка. Парите, умът и мъдростта не могат да работят, нито да купят тези неща, а Бог ни ги предлага като безплатен, благодатен дар «без пари и без плата» (Ис.55:1). Те ще ни принадлежат стига само да протегнем ръка и да ги вземем. Така говори Господ: «Ако са греховете ви като мораво, ще станат бели като сняг» (Ис.1:18). «Ще ви дам и ново сърце, и нов дух ще вложа вътре във вас.» (Ез.36:26). огато си признаем греховете и решим да започнем нов живот с Бога, тогава можем всеки път да идваме при Него и да Го молим Той да изглади греховете ни и да ни подари ново сърце.«Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете, и да ни очисти от всяка неправда.» (1Йоан 1:9; Пр.28:13). Можем да бъдем уверени, че ще постъпи именно по този начин, защото Той така е обещал. В това и се състои учението, което провъзгласил Исус в Своя

земен живот, че обещаният от Бога дар се явява наша собственост, веднага след като го приемем с вяра. Ние не можем да изкупим греховете си от миналото, ние не можем да обновим своите сърца и да станем светци, различайки на собствените си сили (Ер.13:23; Еф.2:8). Но Бог е обещал, че ще направи това за нас чрез Христос. Ние сме длъжни да вярваме на това обещание, да осъзнаем греховете си, да се отдадем на Бога и да Му служим. Щом направим това, Той ще започне да изпълнява Своите обетования за нас. Исус ще изпълнява ролята на наш Защитник и ще ходатайства за нас пред Бога. «Това ви пиша, за да не съгрешите; но ако съгрешите някой, имаме ходатай при Отца, Исуса Христа праведния. Той е умилостивение за нашите грехове, и не само за нашите, но и за греховете на целия свят.» (1Йоан 2:1-2).

ПОСЛЕДНАТА БЛАГОДАТНА ВЕСТ

В това време, когато хората се мъчат да обединят европейските нации, а над света се сгромоляват катастрофи и войни, пророкът Даниил вижда как огромен камък пада на краката на образа и напълно го разрушава (Дан.2:34-35). Този камък означава пришествието на Исус Христос (Дан.2:44-45). Христос скоро ще се възвръща на небесните облаци с ангелите си, така че всеки ще разбере това (Откр.1:7). За да може човечеството да се подготви да срещне събитията на края на времето и Неговото пришествие, за да помогне на хората да издържат на съда, Богът поради безмерната си любов ни предупреждава с последната благодатна вест, която намираме в Откровението 14 глава.

Дан. 2:34: ...догдето се е отсаял камък... който е ударил образа в нозете му... и ги е строшил.

ПЪРВАТА АНГЕЛС А ВЕСТ

«Бойте се от Бога, и въздайте Нему слава, защото настана часът, когато Той ще съди; и поклонете се на Този, ойто е направил небето и земята, морето и водните извори.» (Откр.14:6-7)

Тази първа ангелска вест ни призовава да поразмислим над това, че сега на небето произтича съд, тъй като времето в което ние живеем напълно съвпада с времето, когато **«съдилището се откри»** (Дан.7:9-10). Понататък канят хората да се поклонят на Бога, като на Творецът на небето и земята. Но въпреки този призвиг голяма част от човечеството вярва в напълно недоказуемата теория на еволюцията. А Господ ни дава да разберем, че кра-сотата, удивителния ред и законите в природата произхождат от Него и е невъзможно да са възникнали случайно (Виж Римл.1:20-21). Хората са длъжни да помнят, че Той е Подател на всички дарове и за това заслужава нашата любов и поклонение. Истинските любов и поклонение са спазването на Неговия закон (10-те заповеди в Из.20:1-17), **«защото ето що е любов към Бога: да пазим неговите заповеди»** и **«който отклонява ухото си от слушане закона, на такъв самата му молитва е мерзост»** (1Йоан5:3; Пр.28:9). Една от тези заповеди указва на Бога като на Създател. Четвъртата заповед разяснява: **«Помни съботния ден, за да го освещаваш... защото в шест дни Господ направи небето и земята, морето и всичко що има в тях, а на седмия ден си почина; затова Господ благослови съботния ден и го освети»** (Из.20:8-11).

СЪБОТАТА - БОЖИЯТ ПЕЧАТ

Четвъртата заповед е единствената от десетте, която упоменава не само името, но и претенцията на Законодателя на подвластната Му територия и указва на това, с чия сила е даден Законът. За това тя съдържа Божия печат. Съботата е била дадена не само на еврейския народ, тя е била учредена още със създаването на Земята (Бит.2:1-3). Този ден трябва отново и отново да напомня на хората, изпълнени с благодарност и благоговение, за техният Творец. **«Помни съботния ден, за да го освещаваш»**. Съблюдаването на събота представлява знак за вяроност на истинния Бог: **«Освещавайте още и съботите Ми, и нека бъдат знак между Мене и вас, за да познаете, че Аз Господ съм ваш Бог»** (Ез. 20:20; Ис. 56:2-7; Изх. 31:13,16-17).

Четвъртата заповед, спазваща се от началото на света по съботите, а не по неделите е валидна също така и за всички християни. Самият Исус обяснява неизменността на 10-те заповеди: **«Да не мислите, че съм дошъл да разруша закона или пророците; не съм дошъл да разруша но да изпълня. Защото истина ви казвам: Докле премине небето и земята, ни една йота, ни една точка от закона няма да премине, докато всичко не се сбъдне»** (Мат.5:17-18).

ВТОРАТА АНГЕЛС А ВЕСТ

«Падна, падна великия Вавилон, който напои всичките народи от виното на своето разпалено блудстване.» (Откр.14:8)

Названието «Вавилон» произхожда от думата «вавил», означаваща бъркотия, объркване, смесване (Бит.11:9). В Светото Писание тази дума се употребява за обозначаване на всевъзможни форми на лъжливи или отстъпващи от истината религии.

В Откровението глава 17 Вавилон е представен като блудница. В Библията блудната жена символизира отстъпническата църква (Ер.3:20; Ез.16:2-3,35). Блудницата от Откровението 17 глава **«бе облечена в багряница и червено и украсена със злато, със скъпоценни камъни и с бисери, и държеше в ръката си златна чаша, пълна с мръсотии и с нечистотии от нейното блудстване. И на челото ѝ имаше написано това име: Тайна; великия Вавилон, майка на блудниците и на гнусотиите на земята»**. Пророкът казва: **«И видях, че жената се беше опила от кръвта на светиите и от кръвта на Исусовите мъченици»** (Откр.17:4-6). Понататък за Вавилон се говори: **«И жената, която си видях, е големият град (разположен на седем хълма, стих9), който царува над земните царе»** (Откр.17:18).

ДУХОВНИЯТ ВАВИЛОН

Описаната тук власт не е нищо друго, освен папския Рим – градът стоящ на 7 хълма. Багряницата и червеното това са цветовете на епископите и кардиналите. Златото, скъпоценните камъни и бисерите образно представят безмерното богатство на папството. За никоя друга власт не може да се каже така уверено, че **«се беше опила от кръвта на светиите»**, така сигурно както за тази църква, която с нечовеческа жестокост е преследвала последователите на Христос (виж 1-2 стр.)

Вавилон е обвинен в тежък грях, че **«земните жители се**

опиха от виното на нейното блудстване». Опияняващата чаша, която той поднася на света, символизира лъжливите учения, като например евхаристията, безсмъртието на душата, вечните мъки в ада, почитанието на Дева Мария, светостта на неделата. Тези и други подобни, абсолютно небиблейски учения се предлагат на света и църквите и оказват на тях развращаващо влияние.

Дошлото до нас предупреждение **«Падна, падна великия Вавилон»** се отнася към тези религиозни обединения, които някога са били чисти, но после са се развратили. То не може да е направено само към римо-католическата църква, защото тя вече в продължение на много столетия се намира в паднало състояние. Вавилон е описан като **«майка на блудниците»**. Нейните дъщери символизират тези църкви, които се придържат към небиблейските учения и традиции на Рим (например святостта на неделата) и следват примера му. Изразът **«Вавилон»** (бъркотия) по право може да се употреби по отношение на тези общества. Но независимо от духовния мрак и далечина от Бога, в тези църкви, съставлящи Вавилон, все още се намира голяма част истинни последователи на Христос. Всички истински Божии деца, намиращи се все още във Вавилон, ще последват зова на ангела: **«Падна, падна великия Вавилон»** и **«Излезте от нея, люде Мои»** (Откр.18:4) и окончателно ще оставят падналите църкви.

ТРЕТАТА АНГЕЛС А ВЕСТ

«Ако някой се поклони на звяра и на неговия образ и приеме белег на челото си или на ръката си, той ще и да пие от виното на Божия гняв...» (Откр.14:9-10)

За да разберем тази вест, трябва да си разясним променените тук картини.

ЗВЯРЪТ

Звярът, за когото се говори тук, е описан в Откровението 13:1-10 и той **«приличаше на леопард»**. При сравнението на **«звярът»** с онзи **«рог, малък»** от Данаил 7 глава (виж 1-2 стр.), става ясно, че се говори за една и съща власт т.е. за папството.

ако и малкият рог, така и звярът представляват богохулна власт (Откр.13:6), преследваща християните (Откр.13:7) и произлязла от езическия Рим (Откр.13:2), за да господства 1260 години (Откр.13:5). След това неговата власт трябва да бъде **«смъртно ранена»** (Откр.13:3-10; виж стр.2, т.8).

«Но смъртоносната му рана оздравя» (Откр.13:3). Това действително се случва в 1929 г., при сключване на Латеранските договори. Тогава Ватиканът получава земята, на която и сега се намира, а също така и финансова поддръжка и всякакви дипломатически права, като на независима държава. От тогава, благодарение на своята интернационална дипломатия и финансовата мощ, Ватиканът отново спечели значителна власт и влияние. Смъртоносната рана оздравя.

Преди да преминем към изучаването на този **«образ на звяра»** и неговия **«белег»**, ще разгледаме още една власт, показана посредством символи в **Откровение глава 13**.

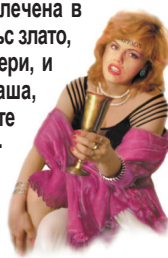
ДРУГИЯТ ЗВЯР

«И видях два звяра, който възлизаше от земята; и имаше два рога прилични на агнешки» - говори пророкът (Откр.13:11).

Докато другите зверове излизат от **«морето»**, символизиращо **«народи и езици»** (Откр.17:15), то този звярът **«възлизаше от земята»**. Вместо да срине нечия власт и да заеме мястото ѝ, така представената нация трябва да се появи на нецивилизована територия и да се развива мирно и постепенно. Следователно, тя не е могла да се появи сред гъсто населените народи на

Европа, би трябвало да я потърсим в западната част на земята. Само една нация започнала да расте в това време, когато папството в 1798 г. загубва властта си: това са **Съединените Американски Щати!**

Агнешките рога на звяра показват младостта, невинността и мекотата и точно изобразяват характера на Съединените Щати. Демокрацията и религиозната свобода («два рога») са станали първите фундаментални положения на нацията. Преследваните от папството в Европа християни със стотици хиляди бягали в «новия свят» - Америка. Това било началото на раждането на САЩ. Но звярът (САЩ) с рога прилични на агнешки,

«говореше като змей». «Той упражняваше всичката власт на първия звяр (папството) в неговото присъствие, и принуди земята и живеещите на нея да се поклонят на първия звяр... като казваше на живеещите на земята да направят образ на звяра, който беше ранен от сабята и оздравя» (Откр.13:11-14). Рогата прилични на агнешки и гласът на змей указват на явното противоречие между заявленията и действията на тази нация. Народен глас представляват решенията на неговите юридически и законодателни органи. Използвайки ги, той ще потъпчи принципите на свободата и мира, които стоят в основата на политиката му. Пророчеството за това, че той говори «като змей» и «той упражняваше всичката власт на първия звяр в неговото присъствие», ясно предсказва развитието на духа на нетърпимостта и преследванията (Откр.12:13.7), който бил проявен от първия звяр (папството). Посочването на това, че звярът с двата рога «принуди земята и живеещите на нея да се поклонят на първия звяр», ни дава да разберем, че тази нация (САЩ) ще употреби властта си, за да направи всички послушни, което ще обезпечи почитането на папството.

ОБРАЗЪТ НА ЗВЯРА

огато ранната църква се отклонила от простотата на Евангелието и приела езическите обичаи и обряди, тя се лишила от Духа и Божията сила. За да може да господства над съвестта на народа, тя започнала да търси подкрепата на държавната власт. В резултат на което се получило папството - църква, която контролирала държавната власт и я използвала за достигането на свои собствени цели, особено за разправа с ереста. За да може САЩ да направи образа на звяра (папството), църковната власт в тази страна трябва да има такъв силен контрол над държавната, че да може да я използва за своите цели.

Духовното отстъпление, което принудило църквата да търси поддръжката на държавата, приготвило пътя за развитие на папството-звяра. Апостол Павел говори: «защото това (пришествието на Христос) няма да бъде, докато първо не дойде отстъплението и не се яви човекът на греха». Следователно, откровеното отстъпление в последно време в протестантските църкви ще подготви пътя за създаване на образа на звяра. За последните няколко десетилетия наистина се уси-

„Съвместно определение“ обявил Реформацията за недействителна. От тук следва, че екумене не е нищо друго, освен голямото, предсказано от апостол Павел отстъпление на протестантските църкви.

огато водещите църкви на САЩ се обединят на основата на общи пунктове от вероученията си и окажат влияние на държавата да натрапи постановленията им и да поддържа техните учреждения, тогава Америка ще направи «образа» на римската религиозна господстваща йерархия. Неизбежно следствие на това ще стане прилагането на гражданско наказание за иначе мислещите.

Образът на звяра представлява оазис форма на отстъпилия протестантизъм, която ще се развие, когато протестантските църкви се обърнат за помощ към държавната власт, за да принудят народа да се подчини на учението им. В следствие на това ще се появи:

БЕЛЕГЪТ НА ЗВЯРА

Звярът с двата рога ще направи така, че на хората «да им се тури белег на десницата или на челата им; за да не може никой да купува или да продава, освен оня, който носи за белег името на звяра, или числото на неговото име» (Откр.13:16-17).

«Тук е нужно мъдрост, който е разумен, нека сметне числото на звяра, защото е число на човек; а числото му е шестстотин шестдесет и шест» (Откр.13:18).

Човекът намиращ се на върха на папската (анти-христка) йерархия не е никой друг, освен римския папа. Неговата официална титла е: «VICARIUS FILII DEI», което означава «наместник на Божия Син» (Our Sunday Visitor 18.4. 1915).

VICARIUS FILII DEI			
V.....5	F.....0	D.....500	
I.....1	L.....1	E.....0	
C.....100	L.....50	I.....0	
A.....0	L.....1	I.....501	
R.....0	I.....1		
U(N).....5			53
S.....0			112

(666)

В латинския език някои букви едновременно са и цифри. Ако вместо буквите на тази папска титла, се поставят съответстващите им цифри, то след като ги сумираме ще се получи числото на антихриста = 666.

В това време, когато една група хора ще приеме белега и ще се поклонят на една, друга група, както е написано, ще прояви «търпението на светите, на тия, които пазят Божиите заповеди и вярата в Исуса» (Откр. 14:12). Така че разликата между истинските и лъжливите поклонници се намира непосредствено в спазването на Божиите заповеди. Белегът на звяра т.е. светостта на неделата, противостои на Божия печат: съботата, четвъртата заповед. Та нали според папството точно в това се проявява техния авторитет, щото по неговото повеление в 364 г.сл.Хр. светостта на съботата е пренесена на неделата (Katechismus, P.Geiermann).

ойто съзнателно съблюдава измененията на папството в Божиите заповеди, той в действителност отдава по този начин чест на антихри-стката система и се опълчва против Бога. Но много християни във всички църкви спазват неделата, смятайки, че по този начин празнуват библиейската събота по четвъртата заповед; Бог приема тяхната добросъвестност и искреност, Той взима под внимание времената на незнанието (Деян.17:30). Но ако светостта на неделата в отдавна заплануванния нов световен ред, под егидата на Америка, ще бъде установена законово, а светът ще бъде просветен относно спазването на истинската събота, тогава всички съзнателно нарушаващи Божия закон ще станат носители на белега на звяра и вече няма да могат да очакват от Бога никаква милост, защото те ще бъдат предадени в ръцете на вечната смърт (Откр.14:9-11).

Абсолютен контрол над човечеството в религиоз-ната и политико-икономи-ческата сфери се планира вече много години наред, посредством Световният съвет на църквите в Женева, със сътрудничеството на водещите световни правителства и ООН в Ню Йорк. Целта на този нов световен ред е да се достигне до обща небиблейска световна религия за всички хора и да се установи «световно правителство». Екумене, честите посещения на папата при представителите на различни правителства, а също и далече отиващите планове за глобализация потвърждават тези намерения.

РЕШЕТЕ ДНЕС

Преди пришествието на Христос събитията и катастрофите все повече ще се изострят и увеличават. Този грешен свят и неговите безбожни дела ще изчезнат, но Бог «иска да се спасят всичките човечи и да достигнат до познание на истината». «Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот» (1Тим.2:4; Йоан 3:16). Вместо безнадеждността на този свят Бог обещава славно бъдеще на тези, които са му били верни тук на земята: «Понеже, ето, създавам ново небе и нова земя; и предишните неща няма да се спомнят, нито ще дойдат на ум... Той ще обърне всяка сълза от очите им, и смърт не ще има вече; нито ще има вече жалеене, ни плач, ни болка; първото премина... Ето, подновявам всичко» (Ис.65:17;Откр.21:4-5). Тези думи дават надежда не само за бъдеще, но и още тук, сега внасят в душата мир и увереност.

В този момент в небесното светилище произтича съд. Скоро, никой не знае колко скоро ще се разглежда и Вашето дело. ога то завърши следствения съд, участта на всички ще е решенаживот или смърт. Времето на благодатта ще се свърши малко преди да се яви на небесните облаци нашият Господ. За това сега е такова време, като никой друг път, време всяка душа да приеме близко до сърцето си предупреждението на апостол Павел: «Днес, ако чуете гласа му, не закоравявайте сърцата си» (Евр.3:7-8). Исус е умрял на Голготския кръст също и за Вашите грехове, за да Ви отвори път към новото, славно бъдеще. Днес Вие все още можете да дойдете с молитва при Исус, да Му се признаете в греховете си и да започнете нов живот в послушание на заповедите Му. Тогава Исус ще бъде и Ваш Ходатай в Божие съдилище!

Ако искате да узнаете повече за удивителните изпълняващи се пророчества на Божието Слово, за пришествието на Исус Христос и как можете да се пригответе за него, то повънете или пишете на адрес:

ЦАСД-РД
ул. Цанко Церковски 46
1164 София
тел. 865-82-74
bg_imssdarm@wowmail.com

С удоволствие ще Ви изпратим материали за допълнително изучаване **безплатно!** Много ще се радваме да ни се обадите. Бог с Вас!